

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

F ante E

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

ablato famulis: sicut & famulus: vt tradit Lau.
lib. i. quinetiā & famulabus: si ecclesiasticis cre-
ditur: apud quos hic datiuus famulabz frequēs
est. Famula format diminutue famella sicut &
fama: correpta tamen fa syllaba: quæ als in fa-
ma & famella longa est.

Famul. Require in dicti. Famulus.

Famulor. Ibidem.

Far huius farris cū duplicato r in obliquis scribi
tur: genus est annonæ: ex quo farratū farrei li-
bi genus conficitur. Iuue. saty. xi. Ponebāt igit
Tusco farrata catino. Rursum a farre hæc far-
rago dicta est: quod (vt scribit Festus) id appel-
latur: qd ex pluribus satis pabuli causa datur iu-
mentis: vnde & diuersarū rerum cōmixtio dici
potest. Iuue. saty. i. Quicquid agunt homines:
votum: timor: ira: voluptas: Gaudia discursus
nostri est farrago libelli. Persius. Tenui in far-
ragine mendax. A farre item farrina deriuatur
cuius prima syllaba: cū apud poetas correpta
sit: cum vnico r scribatur necesse est. Oui. de me-
dicamine faciei. Nāq; vbi pulueræ fuerint cō-
fusa farina. Vir. in moreto. Transfert inde ma-
nus infusas cribra farina. Marti. Pascit & dulci
facilis gallina farina.

Farcio facit in preterito farsit: in supino fartū: teste
Priscia. Vgu. dicit: qd facit in præterito etiā far-
ciui: in supino farcitum.

Farfarus flu. Require in dictiōe Farfarus.

Farina. Require in dictiōe Far.

Farrago. Ibidem.

Farratum. Ibidem.

Fascino. Require in dictiōe Fascinus.

Fascinum. Ibidem.

Fascinus & fascinum dici potest: & mediā corri-
pit syllabā. Hora. in Epodo. Minus ve languet
fascinum: id est incantatio. Inde fascino fascinas
Virg. ægloga. iij. Nescio quis teneros oculus
mihi fascinat hædos.

Fascia. Req. i dic. Fascis

Fasciale. Ibidem.

Fasciola. Ibidem

Fasciculus. Ibidem.

Fassis mascu. gene. onus vocat. Virg. in bucco.
Ego hoc te fassē leuabo. Fascis item a Virg. p
consule ponit: hac scilicet ex causa: qd fascēs in-
signia vel honores appellant: quibus consules
decorati erant. Ait em geor. ij. Iniusto sub fasce
viā dū carpit: id est sub consule. Idem in eodez
Illū non fasces populi: nō purpura regū Flexit:
hoc est insignia vel honores. Fascis format di-
minutue fasciculus. Hiero. in canticis ca. i. Fasci-
culus myrrhæ dilectus meus mihi. Fascia gñs
est ligaturæ: & nōnunq; p nube ponit: in modū
videlicet fasciæ cæli pcurrente: vt est apud Lu-
uena. saty. xiiij. Nil fascia nigra minar. Huius di-
minutiuū est fasciola: penul. correpta. Hor. ser.
xiiij. Fasciolas: cubitalis: focalia: pot: vt ille. Cō-
perit etiā hoc fasciale: id signans quod fascia.

Fasti & fastus secunda & tertia declina. declinari
potest. Oui. fastor. i. Quod tantū ex illis licuit
mihi dicere fastis. Luca. li. x. Nō meus Eudoxi
vincet fastibus annus. Quem & si Ser. impru-
denter carpat: poetæ tamē præualet auctoritas
quā etiā Priscia. cōfirmavit. Erant autē fasti an-
nales. Fastus huius, us. supbiā designare habet.

Fastus. Require in dictiōe Fasti.

Fateor. Require in dictiōe Fatigo.

Fatigo gas. cū a modernioribus scribit: sicut &
fero fers. Est autē fatigare ad lassitudinē deduce-
re. Vir. ænei. v. Veloces iaculo ceruos: cursuq;
fatigat. Idē li. ænei. xi. Quo nulla fatigant plia.
Fatigare cōmouere pturbare. Vir. ænei. i. Que
mare nunc terrasq; metu: cœlumq; fatigat. Fa-
tigare comprimere cohibere. Tullii. lib. offi. iij.
Qui non verbis sunt: & disputatione philoso-
phorū: sed vinculis & carcere fatigandi. Fatiga-
re instigare: cogere. Vir. ænei. ix. Collecta fati-
gat Ex longo rabies: & siccæ sanguine fauces.
Fatigare excitare: hortari increpare. Vir. ænei.
iij. Sociosq; fatigat Præcipes vigilare viri. Fa-
tigare pcutere. Virg. Cornipedeq; citū serrata
calce fatigat. Idem lib. ænei. ix. Versaq; iuuecū
Terga fatigamus hasta. A fatigo fit fatisco: &
fatiscor deponēs: testibus Nonio & Prisciano.
Virg. lib. ænei. i. Accipiūt inimicū imbrē: rimis
q; fatiscunt. Varro rerū humanarū: Altera ira
altera vulneribz fatiscunt. Gellius autē lib. xix.
noctū att. a fateor fateris fatiscor deponēs ver-
bū formatū tradit. Accius. Haud fatiscar: quin
tuā implorē fidē. Fator fataris a fatū descēdit:
supino huius verbi faris vel fare fatur. Et fcat
fatari multa loqui: auctore Pompeio.

Fatisco. Req. in dic. Fatigo. Fatiscor. Ibidem.

Fautor. Require in dictiōe Fabitor.

Fator. Ibidem.

Faux. Require in dictiōe Fæx.

Fax. Ibidem.

F ante E

Febricito & febricitor deponens dici potest. Cō-
perit etiā febricio febris quartæ cōiugati. Vnde
Macer de viribus hærbatū inquit. Hæc nōdū
tremulo potanda dabis febrienti.

Febricitor. Require in dictiōe Febricito.

Febrio. Ibidem.

Februa. Require in dictiōe Februi.

Februi manes dicti sunt. Februa autē appellant:
quæcūq; purgamēti causa adhibent: vt scribit
Pompeius. Ouid. Februa Romani dixerē pia-
mina patres.

Fœcula. Require in dictiōe Fex.

Fœmella. Requ. in dic. Femur. Femen. Ibidem.

Fœmina. Ibidem.

Fœminalia. Ibidem.

Fœminella. Ibidem.

Fœminula. Ibidem.

Femor. Ibidem.

Femoralia. Ibidem.

Femur p u in recto enuntiatur: necnō femor p o :
teste Phoca. Fœmen cū ce diphthō. scribit. Inter
femur aut & fœmen hoc distat: q̄ femur partē
illā exteriorē: fœmē v̄o interiorē signare habet
Livius lib. xxij. quosdā & iacentes viuos succi
sis fœminibz poplitibusqz iuenerūt. Inde femo
ralia & fœminalia i vno fœto accipi p̄nt. Fœ
mina cū ce diphthō. scribit: nec a phos descē
dit: vt Vgu. somniauit: sed a fœto fœtas: quod
est pario vel genero. & format p diminutionē
fœminula fœminella fœmella.

Fœnenerator. Require in dictione Fœnero.

Fœnero cū ce diphthō. & fœneror itā p dante q̄
pro accipiente ad vsurā: auctore Festo: dici p̄r.
Neqz vlla est horū verborū differētia: & si Tor
tel. & Lauren. hoc distare tradiderūt: q̄ fœz fœ
nerare sit ad vsurā dare: fœnerari v̄o ad vsurā
accipere. Vnde Hiero. in ecclesiastico cap. xxix.
in p̄ncipio ait. Qui facit misericordiā fœnerat
proximo suo: & qui praeualet manu mandata
seruat. Et subdit. Fœnerare proximo tuo in tē
pore necessitatis illius. Fœnenerator & qui dat &
qui ad vsurā accipit dicitur.

Fœneror. Require in dictione Fœnero.

Fenestra & fœstra in vno significato accipi p̄nt: te
ste Festo. Vnde Macro. in satur. ait. Fœstra qdē
est minusculū hostiū in sacrario.

Fœnum. Require in dictione Fœnus.

Fœnus huius fœnoris a quo fœnero deriuat: &
fœneror cū ce diphthō. scribit. Nā a fœtu: vt
lib. xxi. not. atti. Gel. refert: dictū Var. putauit
Quod etiā Non. tradidit & Festus. Fœnus ap
pellat naturalis terræ fœtus: ob quā causā &
nūmōz fœtus fœnus est vocatū: & de ea rele
ges fœnebres. Hecille. Differt aut fœnus a mu
tuo hoc pacto: & q̄ (vt tradit Nonius) mutuū
sine vsuris: fœnus cū vsuris sumit. Luca. Hinc
vsura vorax: auidūqz in tempore fœnus. Plau
tus in Asinaria. Nā si mutuo nō potero: certū
est accipiā summā fœnore. Fœnum cū ce diph
thō. scribit: nam & a fœtu deducit: dicēte Pom
pe. Fœnū quoqz pratorū hac causa a fœtu est
appellatū: quādo ipsum manēs quotannis no
uum parit. Vnde etiā (vt ait) fœstuca vocata ē.
Neqz a phos fœnū descendit: vt cū Catholico
ridiculus Vgutio somniauit.

Ferax & fertilis in vno significato accipi possūt.

Simili quoqz modo feracitas: & fertilitas.

Feracitas. Require in dicti. Ferax.

Ferbeo. Require in dictione Ferueo.

Ferbesco. Ibidem.

Ferior. Require in dictione Fero.

Ferio. Ibidem.

Feritas. Require in dictione Ferocia.

Fero fers fert facit in ptō ruli: quod quidē a rōllo
accepit. Est autē ferre cōsuetudinē portare. Vir.

ænei. v. Vix illā famuli phegeus: Sagarisqz se
rebant. Ferre ostentare. Virg. ænei. ix. Capti
uo siue vt se ferret & auro Venatrix. Ferre ha
bere. Vir. ænei. v. In magno murmure Cisseus
Ferre sui dederat monumentū & pignus amo
ris. Ferre pati. Vir. lib. ænei. ij. Miserere animi
non digna ferentis. Ferre cōferre. Vir. lib. ænei.
v. Quibz acer Eryx in praelia suetus Ferre ma
nū. Ferre disturbare. Vir. ænei. i. Quippe ferat
rapidi secū: verrantqz p̄ auras. Idem li. ænei. ij.
Alj rapiūt incensa feruntqz Pergama. Ferre di
cere nominare. Vir. ænei. vij. Threiciāqz Samū
quæ nunc Samothracia fertur. Ferre dare ex
hibere. Virg. lib. ænei. iij. Sacra Dionææ matr
diuileqz ferebā. Ferre efferre. Vir. ænei. xi. Lega
ti responsa ferūt. Tulli. de supplicis. Prohibet
suis liberis cybū: vestitūqz ferre. Ferre dirigere:
ducere. Vir. lib. ænei. vi. Hinc via tartarei: quæ
fert Acherontis ad vndā. Ferio feris quartæ cō
iuga. facit in ptō p̄cussi: qd̄ a pcutio pcutis acci
pit. Oui. Ipsaqz cæruleis Dia feret aquis. Ferio
ferias primæ cōiuga. & ferior deponēs dici po
test. Hiero. in lib. ij. Machabæoz cap. v. Qui cū
venisset Hierosolymā pacem simulans: quieuit
vsqz ad diē sanctū sabbati: & tunc feriatis Iudæ
is: arma capere suis præcepit.

Ferocia & ferocitas in vno significato accipi p̄nt
Pompe. Toruitas a ferocia tauroz est vocata:
quasi tauri ferbitas. Cice. lib. vi. de repu. Qui
cōperire ius vim: & effrenat illā ferociā. Hoc
aut iter feritatē & ferociā seu ferocitatē interest
No. auctore: q̄ feritas diri semp est animi: fero
citas v̄o sepe laudi habet: vt ē ferocitas militū.

Ferocio. Require in dictione Ferox.

Ferocitas. Require in dictione Ferocia.

Ferox & ferus hoc distant: q̄ (vt tradit Marcel
lus) ferox animus dicitur: ferus autē leo. Ab eo
quod est ferox fit verbū Ferocio ferocis: testibz
Marcello & Festo.

Fertilis. Require in dictione Ferax.

Fertilitas. Ibidem.

Ferueo ferues secunda: & seruo feruis tertia con
iugatione declinari potest. Virg. lib. ænei. i. Fer
uet opus redolentqz thymo fragrantia mella.
Idem georgicoz lib. iij. Stridere apes vtero &
ruptis efferuere costis. Propertius. Incipit & sic
co feruere terra cane. Et facit in præterito ferui
cum duplicato u: vno quidem consonante: alte
ro vocali: quod & per sincopam dicimus ferui
Comperitur etiam Ferbeo ferbes per b: quod
(teste Prisciano) format præteritum ferbui. A
quo fit Ferbesco: a ferueo autē Feruesco: a fer
uo. Feruisci. Antiqui etiam Feruor deponens
protulerunt: teste Nonio Aphranium inducen
te dicentem: Quoniam vociferatione seruimus
heu miseræ mihi.

Feruesco. Require in dictione Ferueo
 Feruifco. Ibidem. Feruo. Ibidem.
 Feruor. Require ibidem.
 Ferus. Require in dictione Ferox.
 Festra. Require in dictione Fenestra
 Fœstuca. Require in dictione Fœnus
 Fœnus cū æ diph. scribit: secundūq; ordīs & q̄rti
 cōperit: teste Marcel. vñ Actū? ait in Bacchidibz
 Vbi sctūs Cichæron frōder viridantibz fœtis.
 Fæx (vt Apuleio placet) cū æ diph. scribit: & tā
 mal. q̄ fœmi. ge. apud antiquos fuit: vt Caper
 testat & Probo. Formatq; diminutiue Fæcula.
 Fax & faces in recto: teste Festo veteres ptulere
 Et format p diminutionē facula. Falx habet di
 minutū falicula. Fax scē. gñis est: & ex sub &
 faux sit suffoco. sic ex prę & faux pfoco pfocas
 teste Prif. vbi diphong⁹ in o longū cōuerfa ē.
 Vnde Oui. de Ibide ait. Pręfocent animę Gno/
 sia mellā viam. Arator. Excrāda forēt: ne suf/
 focata cruore. Calphurni. Egloga. iij. Nec p/
 focata malignum. Mellis habet lolium.

F ante I

Fiber huius fibri mal. gñis cū i latino scribitur:
 paruū est volatile vespæ sile. Est etiā fiber aial
 quē Gręci castora vocāt. Hęc fibra cū i latino
 vena dī: neq; ab eo q est phœbus deducit: vt ri
 dicul⁹ somniauit Vgu. sed a fibro auctore Pō
 pe. Fimbria cū i latino a fibro descēdit: nō autē
 a findo findis: vt Vgu. somniauit. Vñ Pōpe.
 ait. Fiber gen⁹ ē vespę & q̄druplex & fibras
 tecinez et fimbrias vestimētōz dicim⁹. hęc ille
 Fibra. Regre in dictione Fiber
 Ficitas. Require in dictione Ficus
 Fictor. Require Ibidem.
 Ficus cū i latino scribit. Nā a fecunditate dicta est
 auctoribz Var. & Quint. ne. f. gręcis oīa conce
 dere videamur. apud q̄s cū i in initio: & y grę
 co συκον scribit: qd etiā antiq nostri ptulere
 teste Parthenio Neuiū referentē dicentē. Hodie
 sychos mihi recēs fuit. Inde venit sycomoros.
 arbor. f. morus: silem moro fico fructū ferens
 teste Strab. Georgi⁹ in sermo. Aploz. Implet
 pastorē armentariū sycomoros vellitātē: &
 pphetā facit. Sicomor⁹ item ficus: fatua inter
 ptari pōt. Nā συκον (vt diximus) μωποσ
 fatuus interpretat. Ficus quartę decli. cū fœm.
 gñis est: fructū designat teste Prif. cū vero mal
 cu. morbi gen⁹. Et affert auctoritatē Marci. in
 hęc yba dicentis. Quom dixi ficus: rides quasi
 barbara yba. Et dicit ficos Cęciliane iubes. Di/
 cemus ficus Cęciliane tuos. ita vt in q̄libet horū
 versiculoz quartę decli. pterq̄ in secūdo. Et per
 hoc ostendit Mar. fm Prisciani sniam: morbū
 & fructū quartę esse declin. genere aut differre.
 At yō Tortel. & Larē. ficum morbū secundę
 esse decli. tradūt. sed & p fructū ficus tā secūda

decli. est: mal. qdem gñis: q̄ quartę fœmi. tūc
 gñis. q̄netā p arbore tā q̄ntę q̄ secūde decli. fi
 cus cōperit fœmi. in viraq; gñis: vt auctori
 tibus cōprobabim⁹: p fructū mal. gñe secūda
 decli. ptulit. Pli. lib. xvi. natu. histo. cū ait. Fici
 mirabiles sūt & abortiui: q̄ nunq̄ maturescūt
 Macro. Grossi appellant fici q̄ nō maturescūt.
 Pli. iunior i ep̄la ad Octauū Ruffum: Que nūc
 cū fici et boleis certamē nondū habet. Hora.
 in fine sermo. Pinguibz & fici pastū iecur anse
 ris albi. Cice. de senectute. Ex tantulo grano fi
 ci. Fœmi. aut gñe. Iuue. Si vis aliā decerpere fi
 cum: qd (vt supius dixim⁹) quartę decli. est: p
 arbore vero quarta decli. ptulit Tullius cum
 dixit vxorē suā suspendisse se de ficu. secūda au
 tem Pli. lib. pfato. Quidā breuitate radicū: se
 nescere celeri arbores putāt: coarguit fici: q̄rū
 radices longissimæ sunt: & senectus ocyssima.
 Ficulnea: teste Festo: palustris dicit ficulnus. vñ
 Pli. eodē li. xvi. Quibus & ficulnea & ligna ex
 hedera traderent. At yō Hiero. Pro fico arbo
 re: ficulneā posuit: cū dixit in Luca. ca. xx. Vi
 dete ficulneā & omēs arbores. A fico fit p ma
 teriato Ficulnus. Martia. Olim trūcus eram fi
 culnus inutile lignū. Ficitas ficos abūdāstavo
 cat: vel fertilitas. Fictor: ficuū amator vel col
 lector: teste Marcello Neuium inducētē dicētē.

Fictores omnes cupiunt ficitatem

Ficulnea. Require in dictione Ficus.

Ficulnus. Require Ibidem.

Fidena huius nā cū i latino. & Fidenæ p̄fali tm̄.
 nu. declinari pōt. teste Seruio sup lib. vi. gneid.
 Virg. lib. pfato. Hic tibi Nomentū & Gabios
 vrbeq; fidenam. Iuue. saty. vi. Viuat Fidenis
 & agello cede paterno: vrbs est latinorū medi
 terranea: teste Ptolemæo.

Fidenæ. Require in dictione Fidenæ

Fides p e p chorda efferri debet: auctoribz Pom
 pe. & Seruio. At yō Prisci. & Agreuius in Cap
 prum fidis: p i enūciari p̄cipiūt. Ait em Agre
 tius. Fides de fidelitate dī. fidis autē de chorda
 & format p diminutionē Fidicula. Suetō. i Ti
 berio. Veterz deligatis fidiculaz simul vri: ne
 q; tormēto distenderet: id est neruoz. Sūt etiā
 fidiculę instrumēta qdam tortoria. Marti. ex
 primere Ruffæ fidiculę licet cogant

Fidicula. Require in dictione Fides

Fidicula. Ibidem.

Fidis. Ibidem

Fido. Require in dictione Findo

Figo figis facit in p̄terito fixi. in supino fixū: te
 ste Prif. quinetiā & hētū: testibz Beda sup Do
 nati artē: & Diomede Scaurū referētē sic ptu
 lisse sagitta confictus. Fingo format p̄teritū
 finxi: supinum fictum

Filia facit in dīo p̄fali & abltō filiabz: teste Pro
 bo. Vñ Hiero. in Job. cap. i. ait. Filijs tuis & fi

H